

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΤΟΜΟΣ Η'

ΕΤΟΣ 1874

←→

ΤΕΥΧΟΣ 11

1 Οκτωβρίου 1907

ΑΘΗΝΗΣ

Όδός Σωκράτους 2

Όπισθεν του Βαρθολομαίου

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΕΚΔΑΤΗΣ

Φ. ΠΡΙΝΤΣΖΗΣ

←→

Περιοδικόν - Σύγγραμμα Δεκαπενθήμερον Έγκυκλοπαιδικόν

←→

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Έδωτικ. δρ. 16
Έξωτικ. δρ. 20

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

ΓΕΩΛΟΓΙΑ

Σκέψεις και έντυπώσεις

Έκ τευχίου ΑΝΘΡΑΚΟΣ

(Συνέχεια και τέλος' ίδε προηγούμενον φύλλον)

αμβανομένου ως δεδομένου, ότι στρώμα τύρφης ενός μέτρου απαιτεί ένα αιώνα περίπου και εκ του αριθμού του ενός μέτρου μέτρον τὸ 1)5 θὰ μείνη κατὰ τὴν εἰς ἀνθρακα μεταβολήν¹, ἐξάγεται, ὅτι πρὸς σχηματισμὸν 40-50 μ. πάχους στρωμάτων, μόλις χιλιάδες ἐτῶν θὰ ἦσαν

ἐπαρκεῖς! Εἰς τὸν ἀριθμὸν δὲ τοῦτον δεόν νὰ προσιεθῆ καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐτῶν τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς σχηματισμὸν τῶν μικρῶν ξένων στρωμάτων, τῶν ἐναλλασσομένων πρὸς τὰ τοῦ λιθάνθρακος, σχηματισμὸν βραδύτατον, ἀφοῦ καὶ ζωικὰ λείψανα ἀπειθύνοντο εἰς βάρη λιμνῶν μεγάλων, παρακίτων. Οὕτως ὁ Heer δι' ἰδίας μεθόδου ὑπολογίζει διὰ τὰ λιθανθρακοφόρα τῆς χώρας τοῦ Galles² στρώματα 640,000 ἔτη, ἐνῶ ὁ James Dana δι' ὅλην τὴν λιθανθρακοφόρον 2.000.000.000 ἔτη.

Ἐκ τῆς τοιαύτης ὁμως ὑποθέσεως καὶ ἐκ τῆς παρατηρουμένης ἐναλλαγῆς στρωμάτων λιθάνθρακος μὲ τοιαῦτα ἐκ κροκαλοπαγῶν καὶ γραμμιτῶν, ἐφαίνεται νῦν προβαλλόμενον τὸ ζήτημα, πῶς ἐπὶ τὸ ἥδη διακοπὴ τοῦ τοῦ λιθάνθρακος σχηματισμοῦ καὶ ἡ κατὰ ταύτην ἐπιστροφὴς ὑλικοῦ διαβιβρωσκομένου ὑπὸ τῶν ὑδάτων ἀπὸ τὰ ὄρη. Καὶ δὲν ἐβράδυναν νὰ δώσωσι καὶ εἰς τοῦτο οἱ τῆς θεωρίας ταύτης ἰδρυταὶ τὴν λύσιν, ὅτι συχνὰ συνέβαινον μετακινήσεις τοῦ ἐδάφους. Ἐδαφος δηλαδὴ ἐλῶδες πληρωθὲν

τύρφης, εἴτε διὰ καθιζήσεως, εἴτε διὰ διορρήξεως τῶν φυσικῶν προχωμάτων, καθήρχετο ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ὅτε ἡ βλάστησις διεκόπτετο καὶ στρώματα ἰλύος, ὑπὸ τῶν ἐκβαλλόντων ἐκεῖ ποταμῶν φερομένης, ἐσχηματίζοντο, εἴτε καὶ δι' ἀποθέσεως ὀστράκων θαλασσιῶν ζώων. Ἡ λίμνη οὕτως ἐπληροῦτο καὶ τὰ φυτὰ ἠδύνατο νὰ ἐπαναρχίσωσι βλαστάνοντα.

Ἡ ἀπλή ὁμως αὕτη ἐξήγησις καθίσταται ἀπίθανος, καθόσον, ἐὰν πράγματι τοιαῦτα κινήσεις ἐγένοντο, ὅσον καὶ βραδέως ἦν ἡσαν, μακρότερον χρονικὰ διαστήματα ἀπαιτοῦσι καὶ ἀσφαλῶς θὰ ἐπέφερον διαταράξεις μὴ ἀφίνοντι εἰς ὀριζοντίαν θέσιν τὰ σχηματισθέντα ἤδη στρώματα.

Ἐν τούτοις ὁμως ἡ θεωρία αὕτη, τοῦ ἀντιοχθορισμοῦ κληθεῖσα, κατ' ἀρχὰς ἐκκυριάρχει καὶ ἐπὶ πολὺν ἀπροσβλήτος ἐθεωρεῖτο, ἄχρις οὔ αἱ ἔρευναι τῶν 2 γάλλων γεωλόγων τοῦ Grand' Enry καὶ τοῦ Fayol, ἀμφοτέρων διευθυντῶν λιθανθρακωρυχείων κατέληξαν εἰς ἀντίθετα ἐξαγόμενα, ἰδρύναντα τὴν θεωρίαν τοῦ ἐτιοχθορισμοῦ.

Κατὰ τὸν Grand' Enry παρατηρήσαντα καὶ ἐξετάσαντα μικροσκοπικῶς τεμάχια ἀνθρακος συχνὰ παρουσιαζόμενα ὑπὸ μορφὴν σειρᾶς ζωνῶν παραλλήλων ἐναλλάξ ἀμαυρῶν καὶ λαμπρῶν, ἐπὶ τομῶν καθέτων πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν στρωμάτων, ἐδοξοκονταὶ ἐν ταῖς τελευταίαις ταύταις, χρώματος μαύρου γαγάτου, δέσμαι λεπτῶν φλεβιδίων, ἐνθα εὐκόλως ἀναγνωρίζονται παροχαὶ φυτικῶν κυττάρων.

Ἐπίσης ἀνευρίσκονται τμήματα πεπλατυσμένου στελέχους πτέριδος ἢ καλαμοδένδρου μὲ τὸ κεντρικὸν τῆς ἐντεριῶντης μέρος διὰ διαφραγμάτων χωριζόμενον, ἄλλοτε δὲ νεῦρα ἐκ τῶσιν τὰ μάλα εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ λιθάνθρακος συντελέσαντος φυτοῦ, τοῦ κ ο ρ δ α ἔ τ ο υ.

Ἐπι δὲ περαιτέρω ὁ Grand' Enry ἐξετάζων κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ λιθάνθραξ οὐσιωδῶς ἐκ φυτικῶν λειψάνων διαφόρων ἡλλοιωμένων συνιστάμενος, εἶναι ἀποτέ-

¹ Διότι λαμβάνει χώραν πίεσις.

² Μέρος τῆς Μ. Βρετανίας πρὸς τὰ Δ. τῆς Ἀγγλίας μὲ λιθανθρακοφόρα ὄρη.

λεσμα μεταφορᾶς δι' ἐπιπλεύσεως ἐπὶ ποταμίων ὑδάτων.

Ἴδον ἐν πλείοσι λεπτομερείαις ἢ θεωρία αὐτῆ ἢ μᾶλλον βίσιμος.

Ἐλεγε εἰσέλθῃ ἢ γῆ εἰς τὴν λιθανθρακοφόρον ἐποχὴν καὶ ἢ θάλασσα, ἣτις περιορίζεται μᾶλλον πρὸς τὰς Β ζώνας, ἐπεξετάθη νῦν πρὸς τὰς μεσημβρινὰς, ἐνῶ συγχρότως ἐν ἐξάρσεως στερεᾶς γῆς ὑπὲρ τὴν θάλασσαν γενικὸν φαινόμενον ἐπροξένησεν ἐπὶ τῶν ἀρχαίων ἠλείρων σειρῶν παραλλήλων πτυχῶν, διδοσῶν αὐταῖς ὄψιν ὄρεινῃν. Τῶν πτυχῶν τούτων τὰ χαμηλότερα μέρη μετασχηματίσθησαν εἰς ὑπὸ τοῦ ὕδατος, καλυφθέντα εἰς λίμνας. Ὑπὸ τὴν ἐπιρροίαν ὑγρᾶς καὶ βαρείας ἀτμοσφαιρᾶς καὶ θερμότητος ἀρκετῆς, βλάστησις περισσὴ ἐκ τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων φυτῶν κατέλαβε τὰς ὄχθας τῶν λιμνῶν τούτων, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰς κορυφὰς καὶ κλιτῆς τῶν ὄρεων. Μὴ ἐπαρχουσῶν τότε ὠρῶν τοῦ ἔτους, ἢ βλάστησις αὐτῆ ἦτο ἀδιάκοπος καὶ παρὰ τοὺς πόδας τῶν μεγάλων δένδρων λείψανα φυτῶν ταχέως ξηρανθέντων συντεσσεύοντο κατὰ τεραστίας ποσότητας. Ἐκαλύπτετο οὕτω τὸ ἔδαφος διὰ σπῆτος στρώματος φυτικῶν λειψάνων, τῶν μὲν μὲν ἠλλοιωμένων, τῶν δὲ σχεδὸν τελείως ἀποσυντεθειμένων. Βροχῶν συγῶν ὀρητικῶν τὰ ὕδατα μεθ' ὀσμῆς ἔχοντα ἐφ' ὄλων τῶν κλιτῶν παρέσυρον εἰς τὰς λίμνας μετὰ τῆς ἄμμου, τοῦ πηλοῦ καὶ τῶν κροκαλῶν καὶ τὴν φυτικὴν ἰλὸν, ἐπίστε δὲ καὶ δένδρα ὀλόκληρα, ὡς πέριδας μὲ ὀλοκλήρους τὰς ρίζας τῶν. Κατὰ τὴν ἐμβολὴν τῶν ὑδάτων εἰς τὰς λίμνας, ὡς καὶ σήμερον παρατηρεῖται, τὰ ὀρητικῶς εἰσβάλλοντα ὕδατα ἔχοντο τὴν ταχύτητά των καὶ τὰ διάφορα τότε μεταφερόμενα ὀλοκλήρως ἐχωρίζοντο ἀναλόγως τοῦ βάρους τῶν. Αἱ κροκαλαί, αἱ ἄμμοι, ὡς βαρύτερα κατέπιπτον παρὰ τὸ στόμιον, σχηματίζουσαι στρώματα πολὺ κεκλιμμένα, ἐνῶ οἱ πηλοὶ καὶ ἢ λεπτοτάτη ἰλὸς περαιτέρω παρασυρόμενοι ἐστρωονόοντο ἡρέμα μετ' ἔλαφρον κλίον καὶ ἢ φυτικὴ ἰλὸς παρ' αὐτὰ ὀριζοντίως. Νέον ὄλοκλόν ἐκ τῶν βράχων πηλοῦ καὶ χώματος διὰ νέων ὑδάτων βροχῆς τὸ φυτικὸν τοῦτο στρώμα καλύπτει καὶ ἐνκόλως τὰ φυτικὰ λείψανα δένανται μακρὰν τοῦ ἀέρος διὰ μίαν βραδείαν δξειδῶσεως τοῦ ὑδρογόνου τῶν εἰς ἀνθρακα βαθμιαίως νὰ μεταβληθῶσιν.

Τοιαύτη ἢ ἐξήγησις τοῦ σχηματισμοῦ τῶν στρωμάτων εἰς τὰς λιμναίας λεκάνας καὶ ἄν που παρατηρεῖται παρεμβολῇ στρωμάτων ἀνθρακος πλουσιωτέρου εἰς ἀέρια καὶ ἔλαια, τοῦτο ἐνκόλως ἐξηγεῖται, ἐκ τοῦ ὅτι τὰ λείψανα τὰ φερόμενα ἦσαν εἰς διάφορον βαθμὸν ἀποσυνθέσεως καὶ διαφόρου φύσεως, τῶν φλοιῶν λ. χ. δυναμένων νὰ καταστῶσιν πλουσιωτέραν εἰς ἀνθρακα ἢ τὰ φύλλα, οἱ καρποὶ κ.τ.λ. Ἐ-

πίσης φυτὰ τινὰ δυνατὸν νὰ ἦσαν πλέον ὀρητικοφόρα, καὶ τὰ τοιαῦτα νὰ ἦσαν ἐπίστε ἀφθονώτερα. Αἱ διαφοραὶ δηλαδὴ τῆς ποιότητος εἶναι ἀρχικαί, προσερχόμεναι ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς φύσεως τῶν φυτῶν.

Ἐξ ἄλλου κατὰ τὴν ὁρμὴν καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν πλημμυρῶν, αἱ προσκομιδαὶ τῶν φυτικῶν ὀλων ἐπέκειντο εἰς μεγάλας ἀλλοιώσεις εἰσοπίλους καὶ ἐσχηματίζοντο τότε ὀλοκλήματα καθ' αὐτὸ, ἀλλὰ φακοειδεῖς σωροὶ, περιπλέκοντες νῦν τὴν ἐξώρυσιν λόφῳ τῆς μικρᾶς συρρέας τῶν. Ἐν συνόλῳ δηλαδὴ πᾶσι αἱ πολυπλοκοὶ διατάξεις τῶν στρωμάτων τοῦ λιθανθρακος ἐξηγοῦνται οὕτως ἐνκόλως, χωρὶς νὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπικαλεσθῶμεν μετακινήσεις τοῦ ἔδαφους. Ἄρα δ' οὕτω ὁ σχηματισμὸς ἐνὸς στρώματος ἦτο ἀποτέλεσμα μίαν πλημμύρας, ὅλοι οἱ ὑπολογισμοὶ οἱ ἐπιμῶντες εἰς χιλιάδας ἔτων τὴν διάρκειαν τοῦ σχηματισμοῦ τῆς πίπτουσι.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς θεωρίας ταύτης ἔχομεν, ὅτι σπανίως εἰς τὰς μεγάλας τοῦ Βορρᾶ λεκάνας ἐπάρχουσιν ὄρθια στελέχη. Ἄνεξήγητον ἀληθῶς, ἂν ὑποτεθῆ, ὅτι αὐτὰ εἶναι δίσκος ἐν τῇ θέσει του, ἐνῶ ἐνκόλως ἐξηγεῖται, ὑποτιθεμένου, ὅτι ὁ σχηματισμὸς ἐγένετο εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἀπ' ἐκεῖ ὅπου ἀνεπίστρετο ἢ βλάστησις οὕτως ὥστε τὰ φυτὰ κατὰ τὴν μεγάλην πορείαν, ἢν ἔκαμον, ἦτο δυνατὸν νὰ θρονοθῶσιν εἰς τεμάχια.

Ἐτέρω ἀπόδειξις εἶναι, ὅτι ἀπαντῶμεν ἐπίστε στελέχη ἰνὰ μὲ τὰς ρίζας πρὸς τὰ ἄνω, καὶ πρὸς τοῦτοις κατὰ τὸ πλείστον τὰ κίθητα ἢ ὀλίγον κεκλιμμένα ἀπαντῶμενα στελέχη στεροῦνται ὀρῶν.

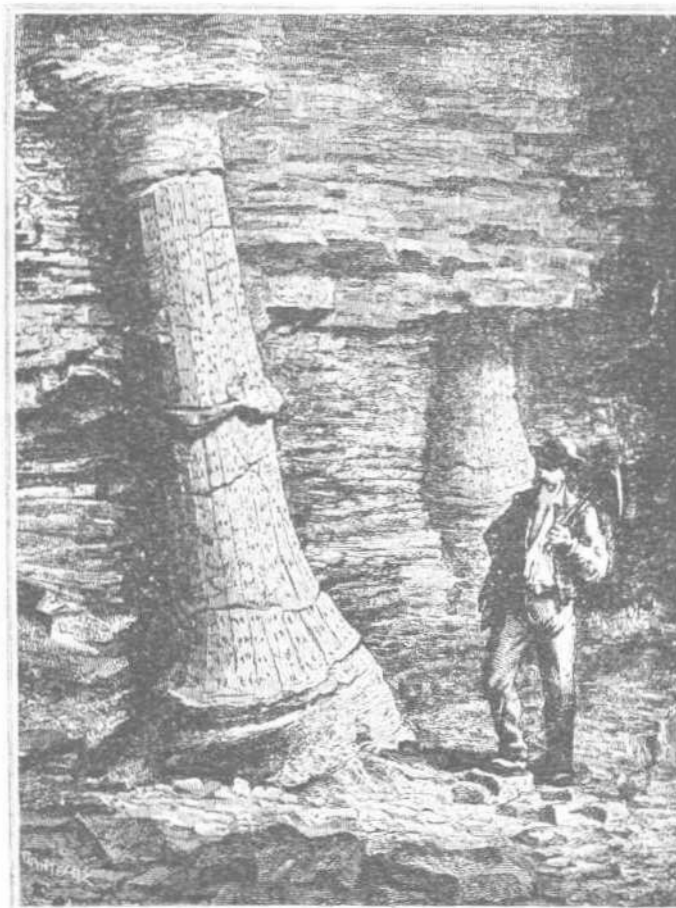
Ἐπιπροσθέτως ἐξετάζοντες πῶς περιβάλλουσι τὰ στρώματα κορμὸν τινὰ κάθειον, παρατηροῦμεν, ὅτι εἰς τὸ μέρος τῆς ἐπαφῆς ἐλαφρῶς ἀνεγείρονται πρὸς τὰ ἄνω, τοῦθ' ὅπερ ἀκριβῶς δεικνύει, ὅτι ἢ ἀπόδειξις τῶν στρωμάτων τούτων ἐξετελέσθη ἐν ὕδατι κινουμένῳ εἰς ἐπαφὴν μὲ ἓνα κορμὸν μεταφερόμενον ὑπὸ τοῦ ἡρέματος, πιθανῶς δὲ καὶ περιστρεφόμενον, ὅχι δ' ἡσυχῶς καὶ ἐπιτοπίως, ὅτι ὁ πηλὸς θὰ περιέβηκε τὸν κορμὸν πέριξ ὀριζοντίως.

Παρεθέσαμεν οὕτω τὰς 2 θεωρίας, ὧν μᾶλλον πιθανώτερα ἡμῖν ἢ δευτέρα φαίνεται, ἢ καὶ νῦν ἐπικρατιότερα. Οἰαδήποτε ὅμως τούτων καὶ ἂν ἀληθεύῃ, ὁ περαιτέρω μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἰλὸς κάλυψιν τῶν φυτικῶν λειψάνων μετασχηματισμὸς αὐτῶν εἰς ἀνθρακα ἐγένετο ὡς ἔξῃς :

Τῇ ἐπιδράσει τῆς ἐκ τῆς γῆς θερμότητος καὶ μακρῶν τοῦ ἀέρος, τῶν καλυφθέντων ὑπὸ τῶν ἔδατογενῶν στρωμάτων φυτῶν, τὰ συστατικὰ στοιχεῖα, δηλαδὴ ἄζωτον, ὑδρογόνον καὶ ὀξυγόγον ἐνοῦνται μετ' ἀλλήλων καὶ σχηματίζουσι διαφορῶς ἐνώσεις : οὕτω μέρος μὲν τοῦ ἄν-

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

Κατὰ τῆς μεγάλης κρούσεως τοῦ Τεῖου, Καφῆ καὶ τῆς Σοκολάτας.
Ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις θέλουσα νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν βλάβην ἐκ τῆς χρήσεως τῶν ἀνωτέρω

ΚΟΡΜΟΣ ΛΕΝΑΡΟΥ ΕΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙ ΛΙΘΑΝΘΡΑΚΟΣ ΕΝΤΟΣ ΑΝΘΡΑΚΟΠΥΚΤΗΣΙΟΥ

θρακος μετ' ὀξυγόγον ἀπειτέλεσαν ἀνθρακικὸν δξῆν, ἕτερον δὲ μεθ' ὑδρογόνον τὸ γνωστὸν ἀέριον τῶν λιθανθρακῶν, τὸ μεθάνιον. Ὑδωρ ἐπίσης ἐσχηματίσθη καὶ ἄλλα ἀέρια αἵτινα ἀπέρχονται, ἐνῶ μικρὰ ποσότης ἀνθρακος, οὐτινος τὸ ποσὸν εἶναι πάντοτε μεῖζον τοῦ ἀπαιτουμένου ὅπως ἐνωθῆ μετ' ὀξυγόγον καὶ τὸ ὑδρογόνον, μένει. Οὕτω προϊόντος τοῦ χρόνου ἐμπλουτίζονται εἰς ἀνθρακα τὰ στρώματα μέχρι τῆς τελείας ἐξανθρακώσεως. Τούτου ἕνεκα, οἱ ἀνθρακες ἀρχαιοτέρας γεωλογικῆς περιόδου, οἱ ἀνθρακίται, εἶναι πλουσιώτεροι ἢ οἱ λιθάνθρακες, ἐνῶ οἱ λιγνίται ἢ γαιάνθρακες νεωτέρων γεωλογικῶν περιόδων εἶναι πτωχότεροι.

Οὕτω λοιπὸν ἐν τῷ παμμεγίστῳ τῆς Φύσεως χημεῖφ συσσωρευθέντα τὰ ἀφθονα τότε φυτὰ ἠλλοιώθησαν καὶ εἰς ἀνθρακα μετεβλήθησαν.

Ἡ πλήρης ἀνθρακικὴ ὀξείος ἀτμόσφαιρα τῆς τότε ἐποχῆς, διὰ τῶν φυτῶν τούτων ἀπαιτοῦνται καὶ παραλαμβάνονται ἀνθρακα ἀπ' αὐτῆς, ἐκαθαρίσθη, καὶ γὰρ καλλίτερα ὀρυκτικῆ ζωῆ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου ἀνεφάνη. Ζῶα ἀδυνατοῦντα νὰ ζήσωσιν ἐν τῇ προτέρα βαρείᾳ ἀτμοσφαιρᾷ, ἀφθονα μετὰ ταῦτα ἐξηπλώθησαν. Τὴν πένθιμον οἰγὴν τὴν ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας τότε ἐπικρατοῦσαν, διεδέχθησαν αἱ φωναὶ τῶν διαφόρων ἀεροπτόων ζῶων, τὴν ἐν εἶδει πεπλεγμένων ὄγκων μετ' ὀξυγόγον καὶ ἀσθενῆ φυτικὴν βλάστησιν, ἀκμαία νῦν δίκην πραιοῖνον φυτεία διαδέχεται. Οἱ μακροὶ αἰῶνες καθ' οὓς τὸ στερεώμα μέλαες σωροὶ νεφῶν ἐκάλυπτον παρῆλθον καὶ τέρπουσαι αἱ ζωογόνοι τοῦ ἡλίου ἀκτίνες τὴν ὀμιχλώδη καὶ σκοτεινὴν ἀτμόσφαιραν διασχίσασαι, ἐχαιρέτισαν νῦν τὸ πρῶτον τὴν γῆν ἐκ τοῦ κραιπνοῦ στερεώματος τῶν αἰθρῶν οὐρανῶν. Ἡ δὲ γιγάντιος βλάστησις ἐνετάφη εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς, καὶ ἐπιμειῶς ἐπὶ τῆς Φύσεως διεφυλλώθη ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς, ἵνα ἐκτεργῆ τότε μόνον ὅταν αἱ ἀνάγκαι τῆς προόδου τοῦ ἀγαπητοῦ τέκνου τῆς ἀπαιτήσωσι τὴν χρῆσιν τῆς κεκρυμμένης χάρουσι ! !

Γ. Κ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ποθηδὸς Ὀρυκτολογίας καὶ Γεωλογίας ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ.

ρω ποτῶν, διέταξεν ἐν πολὺ σκληρὸν περιεργον πείραμα, ἐξ οὗ, λέγεται, ὀρμώμενοι οἱ ἄγγλοι δὲν πίνοσι τείον, καφῆ καὶ σοκολάτα.

Ἄρτι νὰ θανατώσωσι τρεῖς καταδικασμένους εἰς θάνατον, ἐπέβαλον εἰς αὐτούς, ἂν ἤθελον νὰ παρατείνωσι τὴν ζωὴν των, νὰ τρέφωσιν ἐφεξῆς ἀποκλειστικῶς ὁ μὲν ἐκ τείου, ὁ δὲ ἐκ καφῆ καὶ ὁ τρίτος ἐκ σοκολάτας.

Οἱ κατάδικοι ἀναγκαστικῶς ἐδέχθησαν καὶ ὁ μὲν διατρεφόμενος ἐκ τείου, ἔζησε περίπου τρεῖς ἔτη, κατολήξας βαθμῶν εἰς σκελετόν.

Ὁ διατρεφόμενος ἐκ καφῆ ἔζησεν εἴκοσι δύο μῆνας, ἐπέθανε δὲ ἐν ἀφορήτοις βασάνοις καὶ κατετρώγετο, ὡς ἔλεγε, ὑπὸ ἐσωτερικῆς φλογός.

Ὁ δὲ διατρεφόμενος διὰ σοκολάτας ἔζησε μόνον ὀκτώ μῆνας, τὸ δὲ σῶμα περιτρώχεται βαθμῶν εἰς ἀπασύνθεσιν. Φ. Π.

ΑΙ ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ

ΤΟΥ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΥ

Από τινος εν Ευρώπη παρατηρείται μεγάλη άμικλα περι την εξεύρεση του μέσου της πηδαλιουχίσεως του αεροστάτου και εκάστοτε ο εθροπαϊκός τύπος μετ' ενθουσιασμού μās πληροφορεϊ περι νέας επιτυχίας, είτε εν Γαλλία, είτε εν Γερμανία και Λονδίνω. Ως φαίνεται δε, τό γε νυν έχον, η αεροπορία ευρίσκειται εις την ημεροσίαν αυτής διάταξιν, καθόσον ακριβώς ηδη ζωηρώς καταγίνονται πανταχόθεν τισ νά επικρατήση εις την ανακάλυψιν του, Γάλλος, Γερμανός, Αμερικανός η Άγγλος.

Μετά την ανακάλυψιν του Βραζιλιανού Σάντος Δουμόν, οστις κατήγαγε τον πρωτον θρίαμβον εν Παρισίοις, προδ' ολίγων ετών, διά της ανακαλύψεως του οντως παραδόξου αεροστάτου του, δι' ου περιήλθε τον πύργον Αϊφελ και ειτα ασφαλώς επανέκαμψεν εις τον τόπον της αφετηρίας του, παρουσιάσθησαν έτεροι εσχάτως εν Βερολίνω και Γαλλία, οϊτινες και ούτοι διεκδικουσι τα πρωτεϊα δι' ετέρου νεωτέρου και ασφαλεστέρου μηχανήματός των. Και εισέτι δέν ετελείωσαν αι πειραματικαι έρευναι επί των αεροστάτων τουτων, οτε ηδη αναφαίνεται επί της σκηνης έτερος γάλλος, ητοι τέταρτος σχετικώς εφευρέτης, οστις διά νεωτέρου και πρακτικωτέρου αεροπόρου ουστήματος διεκδικεί τό βραβείον της ευρεσιτεχνίας. Ουτος ονομάζεται Ροβέρτος Ενώλ Πελτρι και προσεκάλεσεν εσχάτως εν Παπούκ, πλησίον των Βερσαλιών, υνός διαπρεπεϊς επιστήμονας γάλλους, όπως παρακολουθήσωσιν εκ του πλησίον τα αεροπορικα πειράματά του σχετικώς τη πηδαλιουχίσει του αεροστάτου. Οτιως δέ ισοοῦτον εκπληκτικα απέβησαν τα αποτελέσματα, ωστε τῷ παρεσχον μεγάλην ενθάρρουν δια τό μέλλον.

Ίδου δέ τί εγένετο, ως γράφουσι τα τελευταία γαλλικα φύλλα.

« Εν τη πανηγύρει ταύτη παρέστησαν τα προεδρεϊα των αεροπορικῶν συλλόγων των Παρισίων, και άλλων γαλλικῶν πόλεων, ως και αντιπρόσωποι διαφόρων τοιούτων της γείτονος Άγγλιας.

Περι την δευτέραν μ. μ. ὡραν τό αεροστάτον του κ. Πελτρι, εϋφυσέσταν ον-

τως μηχανήμα, φέρον σχήμα μεγάλης και πελωρίου χροσαλλίδος, με αναπεπταμένας πτέρυγας, εξήχθη του άμαξοστασίου, εν ᾧ εφυλάσσετο και μόλις ήτοιμάσθη προς άνύψωσιν, επέβη αυτου ὁ εφευρέτης και κύριός του κ. Ενώλ Πελτρι, των παρισταμένων μετα συγκινήσεως και περιεργείας παρακολουθούτων τα γενόμενα.

Ο μηχανισμός του κάτωθι ευρισκόμενος και αποτελούμενος εξ έπτά κυλίνδρων δλωσ πρωτότυπος και ιδιόρρυθμος ετέθη τότε άμέσως εις κίνησιν και τό αεροστάτον μεγαλοπρεπώς ηρξάτο νά ύψῶται, χωρίς νά δονήται ὡπως τά άλλα, μετα ταχύτητος πενήκοντα χιλιομέτρων καθ' ὡραν, εκτελέσαν οὔτω άνωθι του εδάφους διαφόρους ελιγμούς, άνελθόν και κατελθόν εις διάφορα ύψη, πλησιάσαν τό εδαφος κατά βούλησιν του διευθύνοντος αυτό κ. Πελτρι και ειτα πάλιν άνελθόν μέχρις ύψους 150 μέτρων. Τό αεροστάτον πευθήσιον πάντοτε εις τās διευθύνσεις του πηδαλιου κατηλθεν εις την γην διά μέσου του πηδαλιου του και ειτα πάλιν ανήλθεν άνωθι των θεατῶν, εκτελέσαν μέγαν κύκλον, οστις ομολογουμένως ενεποίησεν μεγάλην εντύπωσιν αυτοις, διά τε την ταχύτητα και ακριβειαν της εκτελέσεως.

Κατά την τελευταίαν ὁμως κέθοδον αυτου εις την γην, προσέκρουσεν η μηχανή επί του εδάφους και εβλάβη, ὡπερ άτύχημα ηνάγκασε τον τολμηρόν αυτου εφευρέτην νά διακόψη τα πειράματά του. Μετά την επισκευήν ὁμως της μηχανής και των βλαβέντων δύο πτερύγων, θά επαναλάβη και πάλιν αυτά ο κ. Ροβέρτος Πελτρι και ελπίζεται, ου θά εκτελέση πολὺ ετι καλτετερα πειράματα.

Κατά δέ την πρόχειρον μετα τās προκαταρκτικās ταύτας δοκιμάς κρίσιν των παρασιάντων, τό νεον τοῦτο αεροπόρον σκάφος κρίνεται κατὰ πολὺν τελειότερον του τε του Σάντος Δουμόν και των άλλων.

Φ. Π.

ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

Διακρίνω εκ πρώτης ὄψεως την κυκλοτερη μορφήν της, ως και την χαρακτηριστικὴν ὄρεογραφικὴν αὐτης.

Ο μέγας δεξιός κύκλος, του ὁποίου τό βάθος εἶνε ἐπακισθητῶς πεπιεσμενον, εἶνε ὁ του Ητολεμακίου, εις των μάλλον γιγαντικῶν ἐξ ὅσων ὑπάρχουν εις την ἐπιφάνειαν του πλανήτου μας.

Η διάμετρος αὐτου, εἶνε 185 χιλιομέτρων, ως λέγουσι οἱ ἀστρονόμοι.

Και η κυκλοτερής ὄρεσειρά, η ἀποτελοῦσα τό ὄριον αὐτου, ὑψοῦται εις μερικὰ σημεῖα εις 2,000 και 2,500 μέτρα.

Ἡδη βλέπω μερικῶς άλλους κύκλους. Ο μέγας ἀριστερός κύκλος φέρει τό ὄνομα του « Ἀλμπκτινη », του δικτήμου ἐκείνου Ἀρχθῶς ἀστρονόμου.

Υπεράνω του « Ητολεμακίου » βλέπει τις ἕνα μικρόν κατόμαχρον κύκλον, εις τον ὁποιον τό ἡλικκόν φῶς δέν φθάνει μέχρι του βάθους και εἶναι περιεργός.

Εἶνε ὁ « Ἐρσγελ », του ὁποίου η διάμετρος ἀρθμει 39 χιλιομέτρα και τό βάθος ὑπερβαίνει τά τρισχιλια μέτρα.

Ολίγον παρῆκει εἶνε ὁ κύκλος του Φλακμκρινῶνος, του ὁποίου η διάμετρος φθάνει τά 85 χιλιομέτρα. Οἱ κ. κ. Ἐρσγελ και Φλακμκρινῶνος ἀνεκάλυψαν.

Φαίνεται δέ προσέτι ἀριστός ἀριθμός κύκλων διαφόρων, ποικίλων μεγεθῶν, ἀκαμψυομενων και συγχρομένων προς άλλήλους, ὧν οὐδῶλος γινώσκειται ὁ σκοπός.

Η τοπογραφία αὐτη εἶνε ἐντελῶς διακροστικὴ ἀπό την της ἡμετέρας σφαιρας.

Και φαίνεται ὡς ἀποτέλεσμα ταραχοποιῶν δυνάμεων, γονίμως ἐνεργῶν ἐν τῷ παρελθόντι, ἐξ ου ἐξέλιπεν η ἀτμῶσφαιρα.

Υψώματα ἐκεἱ ἀπέρκεντα διακρίνονται. Κρημνά ἀτελείωτοι εκτείνονται.

Γιγαντιῶδεις μεταστρωσκι ἐμφαίνονται. Και φαίνεται, ὅτι η Σεληνική σφαιρα ἐγένετο θέατρον φανταστικῆς διαμάχης στοιχείων, ἐξ ου και ἀπενεκρόθη.

Και ὅτι τά στοιχεῖα αὐτά δέν ἠσύχασαν, ἐν τῷ πλανήτῃ, παρὰ μόνον, ὅταν ἐξηντλήθη τελείως η ἀτμῶσφαιρα ἐκεἱ.

Και τῶρα τίποτε δέν ταρασσει πλέον την ἡμερον γαλήνην του ἀστρου αὐτου.

Πλησιάζοντες ἡδη προς την Σελήνην, δέν παρατηροῦμεν καμμίαν ἀπό τās φυσικās κίτις, αἱτινες μετατρέπου την γην μας εις ἀπέρκεντον ἐργαστήριον, ὅπου τά διάφορα στοιχεῖα ἐργάζονται ἀνάως, ὡπως ἐνώθηον η ἀποχωρισθηον η πλάσσουν.

Καμμίαν θεοουδῶδης κατωκίς ἐπικρατεῖ.

Οὐδαίς ἐκ των τρομερῶν σιρώνων των συνταροσσόντων τās θαλάσσας μας ἀνακρίνεται τίποτε ἐνεργῶν. Τῶ πᾶν ἀκίνηται.

Δέν φυσᾷ κανείς ἀνεμος, οὔτε ὑπάρχει. Και κανέν νερός δέν σκοτίζει τον οὐρανόν, οὔτε συνεπῶς βρέχει.

Τίποτε βλάστησις, οὐδεμίαν ζωή. Οὔτε ζῶα, οὔτε ἐρπετά.

Οὔτε χιονίζει ποτέ, οὔτε ὕδωρ ὑπάρχει. Η σφαιρα αὐτη φαίνεται ὡς Βασιλειον γαλήνης και ἡρεμίας ἀπολύτου.

Ἄλλ' η γαλήνη αὐτη της Σελήνης ἀπορρεῖ, καθ' ὅλας τās ἐπιφανείας ἀπό τό πρώτον αὐτης γῆρας, η μάλλον ἐκ του θανάτου της.

Διότι η Σελήνη, κῆρη της Γῆς, εἶνε περισσότερον γρηκ ἀπό την μητέρα της και ἀπέθνε προ αὐτης.

Διέτρεξεν ἴσως πολὺ γρηγορότερον τās φάσεις της ἀστερωδους ζωῆς της και ἠσύχασε.

Και τό ἀστρον αὐτό, εις τό ὅποιον δίδαμεν τό πολῦτιμον ὄνομα της Ἀρτέμιδος, φαίνεται, ὅτι ἐξῆσεν ἐκκατομμύρια ἐτών και ἀγνωστον τί θ' ἀπογίνη.

Και γεννᾶται ἡδη τό ἐρώτημα: Ὅλοι οἱ πλανῆται οὔτω θ' ἀποθάνουν;

Και ἄμκ ἀποθάνουν, ἐσκει θά διατελέσωσιν οὔτω η και αὐτοἱ θ' ἀναστηθῶν, ὡς ἡμεῖς:

Φ. Π.

ΓΝΩΜΙΚΑ

Δέν εἴμεθα κύριοι της περιοουσίας μας. Εἴμεθα ἀκόλουθοι αὐτης.

Τό χρῆμα ἀέναντι ἡμῶν εἶναι ψυχρόν και ἀποθές, ἐκεἱ τοῦνοτιον ἡμεῖς εἴμεθα προ αὐτου θερμοτάτοι και ἐμπαθεῖς.

Ὅσοφ δαπανᾷ τις και κνηρεῖ την εὐτυχιάν και ὑγειαν του, κατὰ ισοοῦτον αὐτοι ἀπομακρύνονται αὐτου.

Ὁ ἀνθρωπος δέν εἶναι πάντοτε καλός, ὡπως τό ἄνθος δέν εἶναι πάντοτε ὄροστον.

Αἱ μεγάλοι καρδια δέν εἶναι ποτέ εὐτυχεῖς. Τοῖς λείπει η των άλλων εὐτυχία.

Ὁ βίος εἶναι ἀδιάκοπος διδασκαλία.

λίθος τούναντιόν να μεταβάλλεται εἰς κοινόν λίθον καὶ ν' ἀπόλλυσι τὴν ἀξίαν του ὄζων, δεόν ἐν τούτοις νὰ κλίνωμεν τὸ γόνυ μετὰ σεβασμοῦ πρὸ τοῦ νέου τούτου θαύματος, καθόσον ὁ ἄνθρωπος ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπέκτισεν ἐπὶ τῶν πραγμάτων δύναμιν, ἣν μέχρις ἐσχάτως ἐθεώρουν μόνον θεϊκὴν. Καὶ οὐδαμῖα ἄλλη ἀνακάλυψις μέχρι τοῦδε ἐπιβεβαιῶσι τὸ ὑπό τινος φιλοσόφου ρηθέν; «Ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἀνακαλύπτουν καὶ οἱ θεοὶ τὸ ζήλοφθονοῦν»

Φ ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

Διερχόμενος ἐσχάτως ἐκ Νοβοροσίσκ τῆς Ρωσσίας προεβλήθη εἰς ὄραϊον φιλικὴν ἐπιπέδου παρὰ τῶ κ. Ἀσλανίδη, καθ' ἣν γνησιότητος πνευματικῆς ἀποδείξις, ἐπιτελέθησαν τὰ κατωθὶ περιεργα φαινόμενα:

(Συνεδρίασις τῆς 11 Ὀκτωβρίου 1907)

Παρόντες ἦσαν αἱ κύριοι Φρ. Πρίντεζης, Χρηστ. Ἀσλανίδης, Παν. Μαθιάτιος, Λεων. Σαμλίδης, Ἰω. Παπαδόπουλος καὶ Ν. Ἀσπρίδης, τούτων χρησιμοποιεσάντων ὡς μεσάζοντος. Ἀφ' οὗ δὲ ἔλαβον πάντες θέσιν πέντε μεγάλης τροπέζης ἐν τῇ εὐρείᾳ οἰκίᾳ τοῦ κ. Ἀσλανίδου, ἔλαβε τὴν γραφίδα καὶ ἐπὶ φύλλον χάριτον, ἐξάραττεν ὁ μεσάζων βραδέως κάπως τὰς ἀπαντήσεις τῶν πνευμάτων, ὡς ἀκολούθως:

Ἐρώτ. Παρακαλοῦμεν νὰ εἴθῃ τὸ Πνεῦμα τοῦ φίλου τοῦ μεσάζοντος Δημητρίου Κ....

Ἀπάντ. Παρῶν—Δημήτριος—Ἀδιαφορεῖς τὰς ὑποσχέσεις σου καὶ σοὶ εἶπον ἄλλοτε, ὅτι θὰ μετανοήσῃς εἰς τὸ μέλλον.

(Τὸ πνεῦμα ἦτον ἐν τῇ γῆν ζωῆ φίλος του καὶ τῷ εἶχεν ἀναθέσει δύσκολον ἐντολὴν ἐν ἄλλῃ συνεδρίασει).

Ὁ μεσάζων λέγει νὰ παρακαλέσωμεν τὸ πνεῦμα νὰ μειοψήσῃ τὰς ἀξιώσεις του.

Ἐρ. Παρακαλοῦμεν νὰ μειοψήσῃ τὴν ἀπαίτησίν σου, ἂν εἶναι δυνατόν, διότι εἶναι ἐπερβολικὴ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν

Ἀπ. Ἀρκεῖ ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος νὰ πρῶτη δ,τι τοῦ εἶπα.

Ἐρ. Ὁ Νικόλαος Ἀσπρίδης σὲ παρακαλεῖ νὰ παύσῃς νὰ τὸν κατατρέχῃς καὶ σοὶ ἐπόσχεται, ὅτι θὰ ἐπιτελέσῃ τὴν ἐπιθυμίαν σου. Δὲν θὰ τὸν κατατρέχῃς πλέον. Τὸ ἐπόσχου;

Ἀπ. Ναί.

Ἐρ. Τώρα δὲπον ἔγινεν ἡ ἐπιθυμία σου, δύνασαι νὰ μᾶς κολήσῃς τὸ πνεῦμα τὸ ὅποιον ἐπιθυμοῦμεν νὰ εἴθῃ.

Ἀπ. Ἐὐχαριστοῦς.

Ἐρ. Παρακαλοῦμεν νὰ εἴθῃ τὸ Πνεῦμα τοῦ

Ἰωάννου Ἀσλανίδου πατρὸς τοῦ Χριστοῦ Ἀσλανίδου παρόντος.

Ἀπ. Εἶμαι ὁ πατὴρ σου Ἰωάννης.

Ἐρ. Σὲ εὐχαριστεῖ ὁ υἱός σου κατὰ πρῶτον, διότι φανερὰ βλέπει τὴν προστασίαν, τὴν ὁποίαν τοῦ παρέχῃς πάντοτε εἰς τὰς δυσκόλους περιστάσεις καὶ κυρίως κατὰ τὸ διαρρεῦσαν εικοσαήμερον διάστημα καὶ σὲ παρακαλεῖ νὰ τοῦ ἐξηγήσῃς, τί ἐσήμεριον οἱ παράδοξοι κρότοι τοῦ ὥρολογίου, τὸς ὁποίους μετ' ἀπορίας ἤκουεν ἐπὶ τρεῖς ὥρας ἐκ διαλειμμάτων, τὴν παρελθούσαν Δευτέραν.

Ἀπ. Καὶ ἄλλοτε ἀνεφέρατε διὰ τοὺς κρότους τούτους καὶ σὰς ὁμίλησα, ὅτι εἶναι Πνεύματα τὰ ὁποῖα κροτοῦν, ὅπως σὰς ἐνθυμήσῃς νὰ προσπαθήσῃτε, ὅπως συχνότερα μᾶς προσκαλίητε.

Ἐρ. Καλῶς. Ἡ ἔλλειψις τοῦ πράγματος, τὸ ὅποιον τὴν στιγμήν ταύτην σκέπτεται ὁ υἱός σου, εἶναι ἀρχὴ κακοῦ τινος; Πρέπει νὰ εἶναι ἥσυχος ἢ ὄχι;

Ἀπ. Νὰ μὴν ἀδιαφορῇ.

Ἐρ. Μήπως συμβαίνει ἤδη κακόν τι;

Ἀπ. Ὅχι, ἀλλὰ ἴσως ἀργότερον.

(Σημειωτέον, ὅτι αἱ δύο ἀπαντήσεις καθὼς μᾶς διεβεβαίωσεν ὁ κ. Χρ. Ἀσλανίδης ἦσαν καταλλήλοισι καὶ ὅλως ἀντίστοιχοι πρὸς τὰς ἐρωτηματικὰς σκέψεις ζητήματος, ὅπερ μόνον ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱός, ἦτοι πνεῦμα καὶ ἄνθρωπος διενύπουν.

Ἐρ. Εἶναι δυνατόν νὰ σὲ ἴδωμεν;

Ἀπ. Ἐὰν ἔχετε ὑπομονὴν καὶ μεγάλην ἐυλάβειαν.

Ἐρ. Μετὰ πόσα λεπτὰ θὰ ἐμφανισθῆς καὶ ἐπὶ μᾶς, ἐὰν πρέπει νὰ σβύσωμεν τὸ φῶς.

Ἀπ. Ἀπαιτεῖται σκότος καὶ κενρὸς ἀρκετός.

Ἐρ. Θὰ ἀναμένωμεν, διότι εἶνε ζήτημα Πνευματισμοῦ πολὺν ἐνδιαφέρον.

Ἀνεμένωμεν ἀρκετὸν, ἀλλὰ δὲν ἐνεφανίσθη, διότι ἔλειπε βαθὺ σκότος.

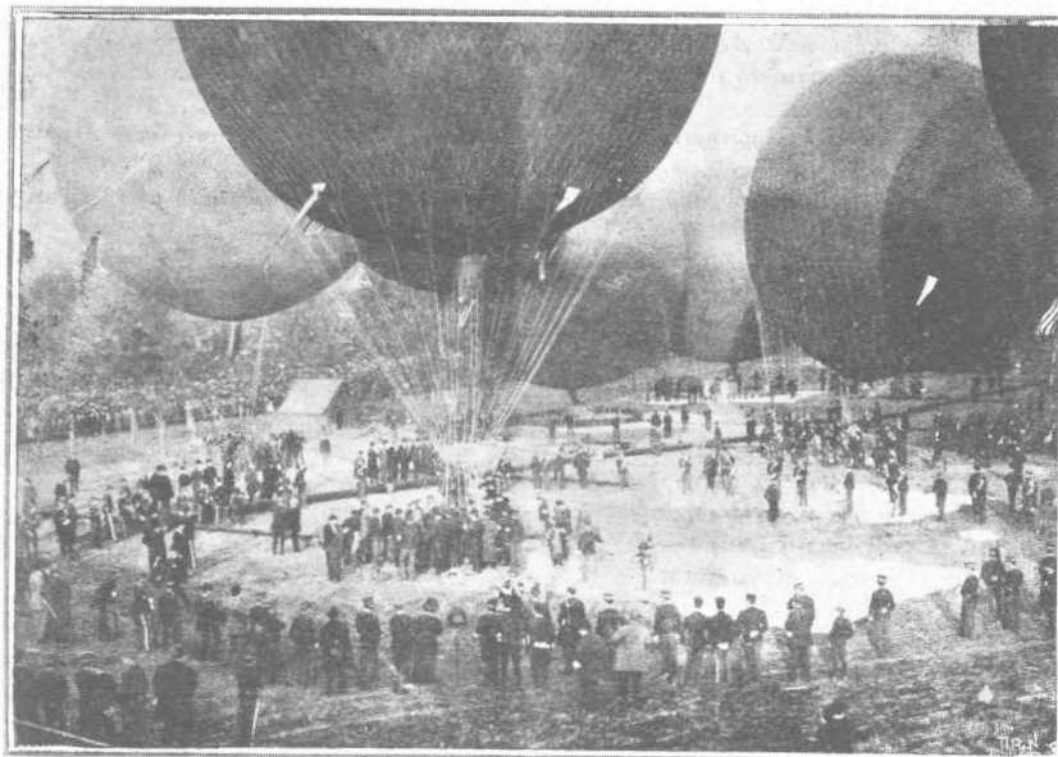
Μετὰ μικρὰν ἀνάπαυσιν, ἐδοκιμάσθη ἡ μεσάζουσα δύναμις τοῦ κ. Λεων. Σαμλίδου, ὅστις περιέπεσε τρεῖς εἰς λήθαργον, ἡ δὲ χεὶρ του ἔγραφε μετ' ἐκπληκτικῆς ταχύτητος, ὁπασμωδικῶς κινουμένη καὶ ἀκατανοήτως διὰ πρῶτην φοράν. Μὴ δυνάμενος δὲ ποσῶς νὰ σταματήσῃ τὴν χεῖρά του, ἀνέκραξε μὲ βραχνὴν καὶ φοβισμένην φωνήν.

— Πάει, ἔχασα τὸ χέρι μου, γιὰ ὄνομα τοῦ θεοῦ, γλυτώσατε με, Κύριε Πρίντεζ.

Μετὰ μικρὰν καὶ πάλιν ἀνάπαυσιν, ἐδοκιμάσθη ἡ μεσάζουσα δύναμις τοῦ κ. Χρ. Ἀσλανίδου, ὅτε προσεκλήθη καὶ πάλιν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Κατ' ἀρχὰς ἐγράφησαν αἱ λέξεις:

Ἀπ. Τὴν Δευτέραν σημ. . . .

καὶ ἔπαυσεν ἡ χεὶρ του, κινουμένη, διότι τὸ πνεῦμα ἐκωλύετο νὰ ἐξακολουθήσῃ. Ὅτι ἠναγκάσθημεν νὰ ἐρωτήσωμεν αὐτὸ διὰ τοῦ κα-

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΒΡΟΣΤΑΤΩΝ ΕΝ ΑΓ. ΛΟΥΔΟΒΙΚΩ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

λοῦ μεσάζοντος Ν. Ἀσπρίδου, τί θέλει νὰ μᾶς εἴπῃ καὶ μᾶς ἀπήνησεν τὸ ἐξῆς:

Ἀπ. Υἱόν μου Χριστόφορον ἰδιαίτερος διαφωτίσω.

Ἐρ. Τίτιν τρόπον, θέλεις νὰ γράψῃς, ἐν τῷ σκότει καὶ εἶτα νὰ τὸ ἀναγνώσῃ αὐτὸς μόνος;

Ἀπ. Ναί.

Σβεσθέντων τότε τῶν ἠλεκτρικῶν, ἐτέθη χάριτης πρὸ τοῦ μεσάζοντος καὶ ἐγράφησαν τὰ ἐξῆς μὲ καλεῖτερον ἔτι χαρακτηριστῆρα.

Ἀπ. Τὴν Δευτέραν συνεμεριζόμεν τὴν χαράν σου καὶ σὲ εὐλόγω.

Ἀναγνώσας τὰ ἀνωτέρω ὁ υἱός του, ἀνέκραξεν ἐν ἐκπλήξει:

— Εἶναι τρομερὸν, Κύριοι. Τώρα καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ Πνευματισμοῦ διελύθη, ἀλλὰ νομίζω, δὲν ἦτο μυστικόν. Δύναμαι νὰ σὰς ἀνακοινώσω τὴν ἀπάντησιν, ἂν ἐρωτηθῇ καὶ ὁ πατὴρ μου.

Ζητηθείσης δὲ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀδείας, τὸ Πνεῦμα ἀπήνησεν:

Ἀπ. Σὲ ἀφίνω εἰς τὴν διάθεσίν σου.

Καὶ τότε ὁ κ. Χριστόφορος μᾶς ἀνεκοίνωσεν, ὅτι τὴν ἀνακοίνωσιν, ἣν μέλλει νὰ μᾶς κάμῃ, θεωρεῖ ἰδιαίτερον, διότι ἠγνοοῦμεν αὐτήν, ἄχρις ὥρας. Μᾶς εἶπε δὲ ὅτι τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, ἐπέστρεψεν ἐκ Βασιούμ, ὅπου ἠρραβωνίσθη καὶ τὴν χαράν του διὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο ὁ πατὴρ του συνεμεριζέτο καὶ τὸν ἠλόγει.

Ἦθελε δὲ τοῦτο νὰ δηλώσῃ διὰ τῶν γνωστῶν κτύπων τοῦ ὥρολογίου, ὅπως ἀναγκάσῃ αὐτόν, ὡς συνέβη καὶ εἰς ἄλλην περίστασιν, νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπικοινωνίαν μετ' αὐτοῦ διὰ μεσάζοντος.

Κατόπιν τούτων ἠκολούθησαν πειράματα, ὅπως τὸ πνεῦμα ὁμίλησει, διὰ τοῦ στόματος τοῦ μεσάζοντος. Παρατηρήθησαν παράδοξαι κινήσεις τοῦ μεσάζοντος, τάσεις συνηνοήσεως διὰ χειρονομιῶν καὶ τευματίων, ἀλλὰ εἰς οὐδὲν ἀποτέλεσμα, διὰ πρῶτην φοράν μεθ' ἧς ἔληξεν ἡ συνεδρίασις.

Ἐπαναληφθείσης τῆς πνευματιστικῆς συνομιλίας τὴν ἐπιούσαν, καθ' ἣν ἐκτός τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην ἀναφερθέντων προσώπων προσήλθον καὶ ὁ κύριος Ἀρ. Σαμούρης μετὰ τῆς κυρίας του, ἐγένοντο τὰ ἐξῆς:

Ὁ μεσάζων ἐχορηγίμωσεν κατ' ἀρχὰς ὁ κ. Ἰω. Παπαδόπουλος.

Προσκληθέντος διὰ τῆς μεθόδου τοῦ πινακίου συγγενοῦς τινος τοῦ μεσάζοντος, παρουσιάσθη ἕτερον πνεῦμα, ὀνόματι Γεώργιος. Εἰς τὴν ἐρώτησιν δὲ:

Ἐρώτ. Ποῖος εἶναι, ἀπήνησεν.

Ἀπ. Ἄγνωστος φίλος.

Ἐρ. Τί θέλεις καὶ ἤλθες;

Ἀπ. Ἀκούω τί θέλετε (ὁμῆς νὰ μ' ἐρωτήσητε).

Τὴν ἐπαύριον νέαν ἐκπλήξιν ὑπέστημεν, ὅτε περὶ τὴν μεσημβρίαν μετέβημεν τὰ προγευματίσωμεν εἰς τὸ ἐστιατόριον τοῦ κ. Πατσιδιώτου. Μόλις εἰσῆλθον ἐρχονται δύο κύριοι πρὸς ἡμᾶς καὶ μᾶς σφίγγουν τὰς χεῖρας, ἀναφωνοῦντες ἐν χαρῇ :

— Μπά, κ. Πρίντεζη καὶ κ. Πρίντεζη, τί κάμνετε, πῶς ἐδῶ ἀμρότεροι ; ἀπὸ πότε ;

— Μπὰ καὶ πῶς σεῖς ἐδῶ ; κ. Ζαβορίτη ;

— Ἦσαν οἱ δύο ἀδελφοὶ Ζαβορίτου, οἱ γνωστοὶ διευθυνταὶ καὶ ἰδιοκτῆται τοῦ μεγάλου ζαχαροπλαστείου «Αἰ-Αἰφ» τῆς Πλατείας Συντάγματος Ἀθηνῶν, ὅπως ζωηροὶ καὶ περιχαρεῖς ἐπὶ τῇ συναντήσῃ μας.

— Ἐγὼ μόλις σήμερον ἔφθασα ἐξ Ἀθηνῶν, μᾶς λέγει ὁ μεγαλύτερος, ὁ δὲ ἀδελφός μου ἦλθεν ἐπίσης ἐξ Ἀμερικῆς προχθές, διὰ τὰ συναντηθῶμεν ἐνταῦθα.

— Καὶ τώρα ;

— Αἶ, τώρα θὰ διασκεδάσωμεν. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὁ ἀδελφός μου καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἐγὼ ἐργαζόμεθα. Ἐδῶ εἰς τὸ Παρίσι θὰ διασκεδάσωμεν.

— Ὡραία, πολὺ ὥραία.

— Ἐνῶ δὲ ταῦτα ἐλέγομεν καὶ ἀντιηλλάσσομεν διαφόρους χαροποιὰς ὁμιλίαις, αἰφνιδίως προσέρχεται ὁ κύριος Θεοφ. Τσοῦγκρας, μετὰ τῆς κυρίας του. Ἀθηναῖοι κάτοικοι ἐπίσης, γνωστοὶ μας καὶ μᾶς πλησιάζουν περιχαρεῖς.

Νεῖα συγκινήσεις καὶ χαρὰ ἐπακολουθοῦν ἐπὶ τῷ ἀπροσδοκῆτῳ, μεθ' ὃ ἀποφασίζομεν εἶτα ἀνὰ τὰ βουλεβάρτα καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν ἐπαύριον Κυριακὴν νὰ ἐκδράμομεν πάντες εἰς τὰς Βερσαλλίας, τὴν τέως αὐτοκρατορικὴν ἑστυρίαν καὶ νῦν Μουσεῖον, ὅπως ἐπισκεφθῶμεν αὐτά, καθύσον τὰς Κυριακὰς πολὺς κόσμος μεταβαίνει.

Ἐμῆθα ἐν ὄλῳ ἐξ καὶ ἡ συναναστροφή μας ἐν τῇ ἐκδρομῇ προσημνύετο εὐχάριστος καὶ διασκεδαστικὴ.

— Καὶ πῶς σεῖς ἐδῶ, εἰς Παρίσιον, κ. Τσοῦγκρα μετὰ τῆς κυρίας σας, ἠρώτησα, διὰ θεραπείαν ἤλθατε ;

— Ἄ, μπά, ἡμεῖς ἐρχόμεθα συχνὰ ἐδῶ,

μοὶ ἀπαντᾷ ἡ εὐφρῆς σύζυγός του, διὰ διασκεδάσιν πάντοτε.

— Ἀλήθεια διὰ διασκεδάσιν ; κάθε φοράν.

— Ναί, ἐπαλαμβάνει καὶ ὁ σύζυγός της, εἶναι ἡ τρίτη, τετάρτη φορά. Πέρουσι εἰμῆθα εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ Ἀυστρίαν.

— Ἐπήγαμεν εἰς τὴν Ρώμην, Γένοβαν, Λιβόρνον, Βενετίαν καὶ Βιέννην. Ἄ, τί ὥραία, κ. Πρίντεζη, προσθέτει ἡ κυρία του.

— Ἔτσι, αἶ ; Ὡραία εἶναι ;

— Ἄν τὸ πιστεύετε ;

— Πῶς, τὸ πιστεύω. Τὸ ξεύρω καὶ ἐγώ, διὰν ταξιδεύει κανεὶς χωρὶς δουλειά.

— Ἄμ' τί νὰ κάμωμεν, κ. Πρίντεζη, ὅλο εἰς τὰς Ἀθήνας, δύο ψυχαί, εἶναι τὰ ἴδια ἔξοδα, εἴτε εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε εἰς τὴν Ἐδρῶπην, ἐπιλέγει ὁ κάλλιστος σύζυγός της.

— Ὡραία, Ἑλληνες περιηγηταὶ ἀκριβῶς ἐγίνατε, τοῖς λέγω.

— Ἄμ' χρήματα, ἀρκετὰ ἔχουν, ἀπαντᾷ καὶ ὁ κ. Ζαβορίτης, ἠμποροῦν δὲ κάλλιστα νὰ κίμουν τοὺς περιηγητὰς καὶ καλεῖται μάλιστα ἀπὸ μερικὸν Ἑθνωπαίον, οἱ ὅποιοι μᾶς ἔρχονται εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ μᾶς κάμνουν τὸν μεγάλον καὶ αἶ εἶναι ἀπέταροι.

— Λοιπὸν, τώρα τοῖς λέγω, κύριοι περιηγηταί, θὰ μᾶς χρησιμοποιήσῃτε ὡς ὄδηγοί. ἀφοῦ σεῖς γνωρίζετε καλεῖτερον ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς Παρισίους.

— Ἐδχαρίτως, ναί, εὐχαρίτως.

Καὶ ὅντως μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσεφθήμεν διάφορα μέρη τῶν Παρισίων, συνοικίας καὶ βουλεβάρτα καὶ παρατηρεῖ τις ἀνὰ τὰ διάφορα ταῦτα μέρη πελορῖους οἰκοδομὰς καὶ δημόσια κτίρια, μεγάλας πλατείας καὶ πολύνοσμα κέντρα, ἱστορικὰ μέρη καὶ διδασκαλῆς σχολὰς, παντοῦ κανονικὰς ὥρας λιθοστρώτους ὁδούς καὶ περικαλλεῖς ναοὺς, μουσεῖα λαμπρὰ καὶ ξενοδοχεῖα περὶκόσμη, ἐστολισμένα μετ' ἀνδριάντας πλατείας, πληθμονὴν θαυμασίων ἐμπορικῶν καταστημάτων, ἀμάξια, τράμ, ποδήλατα καὶ λεωφορεῖα ἀναρίθμητα, χιλιάδας αὐτοκινήτων ἠγγισθῶς μετακινουμένων τῆδε κακίσει, ἴδια εἰς τὰς λεωφόρους καὶ τὰς Πλατείας, ἀμήρη σκάφη ἐν τῷ Σηκουάνα καὶ

ὄποιους καὶ ἀνωγείους (σιδηροδρόμους) διαρκῶς ἐν κινήσει κτλ. κτλ. καὶ πάντα ταῦτα μεταφέροντα ἐν ἀλληλουχίᾳ τρία ἑκατομμύρια κόσμον, καθύσον, σημειωθῆτω καλῶς, οἱ Παρισίοι δὲν καθεύδουν, ἀλλὰ ἀκαταπαύστως καὶ

μετὰ μεγάλης καὶ ζηλευτῆς ταχύτητος. Εἰς ἐν τούτων ἐπεβιάσθημεν καὶ ἡμεῖς, παρὰ τὸ Λουβρον καὶ ἀπήραμεν ἀμέσως διὰ τὰς Βερσαλλίας, διότι συνήθως ὀλίγον παραμένει εἰς ἕκαστον σταθμὸν.

ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΙΚΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Ὁ πλοῦς μας ὑπῆρξε πολὺ εὐχάριστος καὶ θεαματικὸς, πλείστα δὲ εὐχάριστα ἐπεισόδια μᾶς διεσκέδαζον ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν. Μετὰ δὲ μίαν ὥραν περίπου ἐφθάσαμεν εἰς τὰς Σέβρας, ὡραίαν παλαιὰν κωμόπολιν, ἀλλὰ τῇ προίσει τοῦ κ. Τσοῦγκρα, ἐπροτιμήσαμεν ν' ἀποβιβασθῶμεν εἰς τὸ ὀλίγον ἀπωτέρω κείμενον Σαιν-Κλου καὶ ἐκεῖθεν πεζῇ νὰ ἔλθωμεν εἰς τὰς Σέβρας, ὅπως ἐκ τοῦ πλησίον ἴδωμεν τὰ ὥραία ἐκεῖνα μέρη. Καὶ ὄντως, ἀπεβιάσθημεν εἰς βασιλικὸν μέτρος, πλήρες φυσικῶν καὶ τεχνητῶν καλλόνων καὶ ἐπειδὴ ἦτον ἤδη μεσημβρία καὶ δὲν εἶχμεν

ἀλλεπαλήλως μετακινοῦνται ἐν ἑαυτοῖς, δηλαδὴ οἱ κάτοικοι, καὶ διότι διὰ τὰ διαβιοῦν 3—4 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων βπου ζοῦν εἰς Παρισίους, δεόν νὰ κινήθω, νὰ ἐργασθῶν, νὰ βιοπαλαίσουν. Εἰς Παρισίους, ὅπως εἰς ὅλος τῆς μεγαλοπόλεως τῆς ὑψηλῆς ὄλοι οἱ κάτοικοι μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες δεόν νὰ ἐργασθῶν, οἱ δὲ πλοῦσιοι νὰ διασκεδάσω, ἐπομένως ὄλοι νὰ κινήθω, καὶ οὕτως οἱ Παρισίοι παρουσιάζουν ἐν μεγαλοπρεπῆς θέαμα μεγαλοθηρίου, μετακινουμένου καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις διαρκῶς καὶ σταθερῶς.

Τὴν ἐπαύριον Κυριακὴν συναντηθέντες πάντες περὶ τὴν 9 τῆς πρωίας ἐπορευθήμεν εἰς τὴν Ἑλληνικ. ἐκκλησίαν, ὥραϊον ὁμολογουμένως τῶν, μετὰ λαμπρὰν διακόσμῃν καὶ καλλίστην φωνητικὴν μουσικὴν, ὑπὸ τὴν ὄδηγίαν τοῦ γνωστοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Σπάθη, μετὰ δὲ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας, εἰς ἣν ἀρκετοὶ παρενθίσθησαν ὁμογενεῖς, ἐντόπιοι καὶ διαβατικοί, ὡς ἡμεῖς, μετέβημεν εἰς ἀποβάθραν τινὰ τοῦ Σηκουάνα ποταμοῦ, ὅστις εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, διασχίζει διαμπερὸν τοὺς Παρισίους καὶ καθ' ὅλον τὸ μήκος του εἶνε ἐκατέρωθεν ἐκισμένος δι' ὥραϊων λιθίνων τοιχωμάτων καὶ εἰς πολλὰ σημεῖα αὐτοῦ λαμπρῶς γεφυροποιημένος, οὕτως ὥστε παρουσιάζει ἐν ὄντοισιν θαυμασὰς διευθετήσεως καὶ νομίζει τις ὅτι εἶνε μία πελωρία τεχνητὴ διωρυξ.

Τὰ διαπλέοντα τὸν Σηκουάνα ἀμύρη σκάφη ὥραϊα τὴν διασκεύην καὶ τὴν θέαν, μᾶλλον θαλαμηγοὶ ἢ ἐπιβατικὰ πλοῖα, ὄντα διασχίζουσιν ἀκαταπαύστως καὶ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τὴν ὑγρὰν ἐπιφάνειαν τοῦ Σηκουάνα, κατὰ μέστω πάντοτε κόσμον καὶ διατρέχουν τὰς ἀποστάσεις

πρὸ ἡμῶν ἀρκετὸν καιρὸν, ἀπεφασίσαμεν νὰ μετοβῶμεν πάντες πεζῇ διὰ τοῦ δάσους τῶν καστανεῶν εἰς τὰς Σέβρας καὶ ἐκεῖθεν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Βερσαλλίας, τοῦ καιροῦ ὄντος θαυμασίου.

Διήλθομεν περαπλεύρως τοῦ Σηκουάνα κατὰ φθον ἐπιμήκη πλατεῖαν, ἐνθα ὑπῆρχον σεικαὶ τραπεζῶν, θεατριδίων καὶ μικρομαγαζείων, ὡς ἐν πανηγύρει καὶ μερικὸν ζυθοπωλείων καὶ ξενοδοχείων, ὀλίγων ἔτι ἐν ἐνεργείᾳ ἔνεκα τῆς ἐποχῆς καὶ ἀφοῦ ἐκαθήσαμεν ἐπ' ἀρκετὸν καὶ ἐπίομεν ἀπὸ μίαν μύραν, ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐξακολουθήσωμεν πεζῇ μέχρι τῶν Σεβρῶν καὶ ἐκεῖ νὰ φάγωμεν. Ἄλλ' ἡ ἀπόστασις εἶνε ἀρκετὴ καὶ ἔως οὐ διέλθωμεν τὸ δάσος καὶ φθάσωμεν εἰς τὴν κωμόπολιν, ἀρκετὰ ἐπεισόδια φαιδρὰ γελώτων καὶ πείνης μᾶς συνέβησαν.

Αἱ Σέβραι, ὥραία καὶ αὐτὴ κωμόπολις μετ' 7 χιλ. κατοίκους, εἶνε γνωστοτάτη ἀνὰ τὸν καλὸν κόσμον διὰ τὸ ὑπάρχειν ἐκεῖ μέγα καὶ περίφημον ἐργοστάσιον λεπτῆς πορσελάνης, ἀνήκον εἰς τὸ Γαλλικὸν κράτος καὶ διὰ τὰ σπάνια πολύτιμα ἀριστουργήματα τῆς ἀγγειοπλαστικῆς, ἅτινα κατασκευάζει καὶ στολίζει τὰ πλοῦσια οἰκήματα καὶ ἀνάκτορα τῶν πολυταλάντων.

Τὸ διαχωρίζον τὸ Σαιν-Κλου ἀπὸ τὰς Σέβρας δάσος εἶνε ἀρκετὰ πικρὸν καὶ ὥραϊον καὶ μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως διήλθομεν αὐτό, μολονότι νήσεις ἔτι, ἢ δὲ ὁδὸς καθαρωτάτη καὶ ὥραία. Εἰσῆλθομεν δὲ εἰς τὴν κεντρικὴν τῶν Σεβρῶν ὁδόν, βπου τὰ καταστήματα καὶ τὰ κέντρα καὶ ἐτέθημεν εἰς ἀναζητήσιον ἀμέσως ἐστιατορίου τινὸς νὰ φάγωμεν, διότι ἐπεινώμεν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ὀλίγον, ἀλλ' οὐδαμοῦ εὐρίσκομεν τοιοῦτον, ὅτε ἐν τέλει ἠρξάμεθα παραπο-

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

28. Μαγικὴ εἰκὼν.

Ποῦ εἶνε ὁ σὺντροφός του ;

29. Αἶνιγμα

Τὸ πρῶτόν μου συνθετικὸ
σκλάβον τὸν κόσμον ἔχει.
Κάνεις δὲν ζῆ χωρὶς αὐτὸ
καὶ ἂν δὲν ἔχη, γὰρ νὰ βεῖ
παντοῦ καὶ πάντα τρέχει.

Τὸ δεύτερον ἀντιωνυμία εἶν' κοινὴ
ἢ πτώσις ὅμως γενικὴ
κι' ὁ ἀριθμὸς πληθυντικός.

Τὸ σύνολον νῦν εὔρες ἐν τῷ ἄμα,
εἶνε τρώντι ποθητόν τι πράγμα
καὶ ἂν δὲν ἦτο, φίλε, μῦθος
θὰ τὸ ἐκρέμας εἰς τὸ στήθος.

30. Γοῖθος

$\frac{O}{N}$ Κῶς πλοῦς νίδος ἦτο.

31. ὕφρον—Μίγδον

Το — ραμηκ — εθεραφι.

ΚΙΣΣΟΣ

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

7 ΤΕΥΧΟΥΣ

20. Ἀναστρεφόμενης τῆς εἰκόνας ὁ Κινέξος φαίνεται ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ ὑψηλοῦ παιδός.

23. Τὸ φίλι.—22. Ὁ πρόλογος καὶ ὁ ἐπίλογος εἶνε ἀπαραίτητοι. — 23. Ὁ Λαγῶς ὠκύπους.

Αὐταί: Δικ. Κορίπου ἐκ Πειραιῶς 4, Π. Θωμόπολλος ἐκ Σύρου 3, Δ. Βέρονης ἐκ Κερκύρας 2, Μαρίκα Φιλλιπίδου Πειραιῶς 4, Δραπέτης Βασιλεὺς ἐκ Πατρῶν 3.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Φ. Ε. Σέριφον. Βραχεῖα σὰς ἐλήφθη. Παρακαλοῦμεν φροντίσατε συντόμως τὴν ἐξόφλησιν. — Δ. Ε. Νοβοροσίσκ. Ἐστὲλαμεν ἐπιστολήν. Φροντίσατε παρακαλοῦμεν ὅτι γράφομεν. — Π. Β. Πύργον. Τὶ ἀπακίματε. Ἐστὲλαμεν προσέτι δύο. Περιμένομεν αἴσιον ἀποτέλεσμα. — Ι. Μ. Παρισίους. Ἐπιστολὴ καὶ δελτάριον ἐλήφθησαν. Ἀπηντήσαμεν. Ἀναμείνομεν νεωτέρων. — Δ. Κ. Πετρούπολιν. Συνδρομαὶ ἀμφοτέρων ἐλήφθησαν. Ἀποδείξεις καὶ ἀριθμοὶ λαχείων σὰς ἀπεστάλησαν. — Α. Κ. Νοβοροσίσκ. Δελτάριον ἐλήφθη καὶ ἀπηντήσαμεν. Ἦσυχεῖτε. Ἐνεγράφητε ἐκ νέου. — Κ. Ο. Κάρρον. Δελτάριον καὶ ἐπιταγὴ ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν. Τόμος ἐστάλη ὑμῖν μετὰ γραφῆς μας. — Α. Α. Κων/πολιν. Δελτάριον καὶ ἐπιστολὴ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. — Κ. Ο. Κάρρον. Ἀπιστολὴ καὶ ἐπιταγὴ ἐλήφθησαν. Ζητούμενος τόμος ἀποστέλλεται μὲ πρῶτην εὐχαρίαν. — Ν. Ε. Τρίπολιν. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Ἀποδείξεις μὲ ἀριθμοὺς λαχείων σὰς ἐστάλησαν. — Δ. Κ. Σῦρον. Ἐπιστολὴ καὶ συνδρομὴ ἐλήφθησαν. Γράφομεν.

ΠΑΝΟΡΑΜΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΑΝΕΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Ἀπὸ 1 προσεχούς Ἰανουαρίου ἀρχεῖται ἡ ἐκδόσις τοῦ **Πανοράματος**. Θὰ εἶνε τὸ πρωτοτυπώτερον καὶ ὀρσιότερον περιοδικὸν τῆς Ἀνατολῆς.

Ὅλα τὰ γεγονότα τοῦ κόσμου, τὰ ἐπισημώτερὰ πρόσωπα, αἱ ὀρσιότεραι τοποθεσίαι καὶ τὰ σπουδαῖα κτίρια, ὅλη ἡ καλλιτεχνικὴ κίνησις θὰ περιλαμβάνουν ὁ ὀρσιῶν μεγάλων καλλιτεχνικῶν εἰκόνων, τυπωμένων ἐπὶ τοῦ καλλιτέρου χαρτοῦ. Ἐκαστον τεύχος θὰ περιέχῃ ὀκτὼ φύλλα πλήρη εἰκόνων, καταλλήλων καὶ πρὸς ἀνάστησιν ἐντὸς πλυσίων. Ἡ ἐτησίαι συλλογὴ ὅλων τῶν τευχῶν, περιλαμβανούσα περὶ τὰ 200 φύλλα θ' ἀποτελῆ πρωτοφανῆ πινακοθήκην, λεύκωμα καλλιτεχνικώτατον καὶ εἰς πάντας προσιτόν, τῆς συνδρομῆς τοῦ ὀρσιθεύτου ἐτησίως.

Διὰ τὸ Ἐδωτερικὸν ὄφ. 12

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ὄφ. 15

ΕΚΔΟΤΑΙ: ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΡΙΝΤΕΖΗ

Γραφεῖα «Φύδωρος»

Ἀθῆναι

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ